

(א) ת"כ אחרי פיי ה"ג, (ב) מוסף מעלה פ"א הטי"ו, (ג) מעלה טו, (ד) מנחת טו, (ה) מעלה טז, (ו) מעלה טז, (ז) מנחת טז, (ח) מעלה טז, (ט) מנחת טז, (י) מעלה טז, (יא) מעלה טז, (יב) מעלה טז, (יג) מעלה טז, (יד) מעלה טז, (טו) מעלה טז, (טז) מעלה טז, (יז) מעלה טז, (יח) מעלה טז, (יט) מעלה טז, (כ) מעלה טז, (כא) מעלה טז, (כב) מעלה טז, (כג) מעלה טז, (כד) מעלה טז, (כה) מעלה טז, (כו) מעלה טז, (כז) מעלה טז, (כח) מעלה טז, (כט) מעלה טז, (ל) מעלה טז, (לא) מעלה טז, (לב) מעלה טז, (לג) מעלה טז, (לד) מעלה טז, (לה) מעלה טז, (לו) מעלה טז, (לז) מעלה טז, (לח) מעלה טז, (לט) מעלה טז, (לע) מעלה טז, (לס) מעלה טז, (לסא) מעלה טז, (לסב) מעלה טז, (לסג) מעלה טז, (לסד) מעלה טז, (לסה) מעלה טז, (לסו) מעלה טז, (לסז) מעלה טז, (לסח) מעלה טז, (לסט) מעלה טז.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ר"ה כאן נמתר וכו' דזריקה הוא אצל עולה מייבן:

שינויי נוסחאות

[א] מן העולה ומאימוריה בחוץ ל"ל (ש"ח); [ב] מניח או זבח לימא בכמהי ופרי"ה; [ג] וכן ממקן כשי"מ; [ד] ככהי וי"מ נוסף מנין לרבות את הרוב ת"ל או רב: [ה] כתי"ל ור' נוסף ומנחת נסכים; [ו] כתי"ל ועי' מוס' שהניחו במימה אמאי לא מי מנחת נסכים: [ז] ל"ל בשחזקן (ש"ח); [ח] ובה' ברוב תחת"י: [ט] ברוב תחת"י ודע"ו העלאת.

י"א בשלמא להעלותן בחוץ (כ"ח); [י] ככהי וי"מ וילת (י"ט); [יא] ודע"ו לימא וטמא. ועי' מוס' בעי"ז ד"ה כהן, את הרוב תחת"י: [יב] כתי"ל ור' נוסף לפניו הוא ומס' כהני' לפניו עי"פ רש"י: [יג] הוסיפה עי"פ רש"י: [יד] מי"ט לא הוא ל"ל (ש"ח); [טו] י"א בשנותיה לזריק עליה את הרוב כהן, ור' נוסף כאן כמעילה טו עי"פ, ועי' מוס' כאן בעי"ז: [יז] ל"ל מהן (ש"ח); [יח] וי"מ ביה וי"מ בקומץ.

וכהי' כתי"ל: [יט] ובמקדשין (כ"ח); [כ] וי"מ וי"מ: [כא] וי"מ וי"מ: [כב] וי"מ וי"מ: [כג] וי"מ וי"מ: [כד] וי"מ וי"מ: [כה] וי"מ וי"מ: [כו] וי"מ וי"מ: [כז] וי"מ וי"מ: [כח] וי"מ וי"מ: [כט] וי"מ וי"מ: [ל] וי"מ וי"מ: [לא] וי"מ וי"מ: [לב] וי"מ וי"מ: [לג] וי"מ וי"מ: [לד] וי"מ וי"מ: [לה] וי"מ וי"מ: [לו] וי"מ וי"מ: [לז] וי"מ וי"מ: [לח] וי"מ וי"מ: [לט] וי"מ וי"מ: [לס] וי"מ וי"מ: [לסא] וי"מ וי"מ: [לסב] וי"מ וי"מ: [לסג] וי"מ וי"מ: [לסד] וי"מ וי"מ: [לסה] וי"מ וי"מ: [לסו] וי"מ וי"מ: [לסז] וי"מ וי"מ: [לסח] וי"מ וי"מ: [לסט] וי"מ וי"מ.

[א] וי"מ וי"מ: [ב] וי"מ וי"מ: [ג] וי"מ וי"מ: [ד] וי"מ וי"מ: [ה] וי"מ וי"מ: [ו] וי"מ וי"מ: [ז] וי"מ וי"מ: [ח] וי"מ וי"מ: [ט] וי"מ וי"מ: [י] וי"מ וי"מ: [יא] וי"מ וי"מ: [יב] וי"מ וי"מ: [יג] וי"מ וי"מ: [יד] וי"מ וי"מ: [טו] וי"מ וי"מ: [טז] וי"מ וי"מ: [יז] וי"מ וי"מ: [יח] וי"מ וי"מ: [יט] וי"מ וי"מ: [כ] וי"מ וי"מ: [כא] וי"מ וי"מ: [כב] וי"מ וי"מ: [כג] וי"מ וי"מ: [כד] וי"מ וי"מ: [כה] וי"מ וי"מ: [כו] וי"מ וי"מ: [כז] וי"מ וי"מ: [כח] וי"מ וי"מ: [כט] וי"מ וי"מ: [ל] וי"מ וי"מ: [לא] וי"מ וי"מ: [לב] וי"מ וי"מ: [לג] וי"מ וי"מ: [לד] וי"מ וי"מ: [לה] וי"מ וי"מ: [לו] וי"מ וי"מ: [לז] וי"מ וי"מ: [לח] וי"מ וי"מ: [לט] וי"מ וי"מ: [לס] וי"מ וי"מ: [לסא] וי"מ וי"מ: [לסב] וי"מ וי"מ: [לסג] וי"מ וי"מ: [לסד] וי"מ וי"מ: [לסה] וי"מ וי"מ: [לסו] וי"מ וי"מ: [לסז] וי"מ וי"מ: [לסח] וי"מ וי"מ: [לסט] וי"מ וי"מ.

מתני' **ואחד קדשים פסולין שהיה פסולן בקדש.** הואיל וצפניס אס עלו לא ירדו מתקבל צפניס קרינא דיה ומייצין עליהן צחון כדליף בגמי': **המעלה כזית מן העולה ומאימוריה.** חזי זית מזה וחזי זית מזה חייב דכולה כלייל: **גב'** **ואימורי קדשי קדשים.** ככשי עזרת:

הלבושה. של מנחת נדבה: **ומנחת כהנים.** שהיא כלייל ורואיה להעלאה כקומץ^[א] מנחת ישראל אבל שירי מנחת ישראל אינו חייב על העלאתם: **מנחת כהן משתי.** עשרית האיפה שהיא מביא בכל יום: **ושלש לוגין יין.** שהוא פחות מצנסקיס: **ושלש לוגין מים.** צמח קאמר וצמוקדשין^[ב] לחג שאין העלאת חוץ נוהגת בחולין: **מנין לרובו פסולין.** הך דאס עלו לא ירדו דלא מתרבו מלא יביאנו דהא אינא ראוין להביא לכתמילה: **ס"ל לעשות.** משמע הראוין לעשות י"א אפילו אינו ראו' לצא ממחן לפניס.

והני נמי כיון דאס עלו לא ירדו וכהן נוקק להפך בהס צנינורא^[ג] או להעלותן מראש המזבח למערכה ראוין לעשות קרינא ציה: **שלמים לא.** אין צשרן מצטרף עם אימוריהן לכזית העלאת^[ד] חוץ משוס דצשר שלמים לאו צר הקטרה הוא ולא קרינא ציה אל פתח אהל מועד לא יביאנו: **ולחייב עליהן משוס פיגול ונותר וטמא.** קא ס"ד צאזכל כזית צשר ואימורין מעולת פיגול או נותר או צטומאח הגוף כאלו: **מאי עעמא.** לא מצטרף נמי צשר שלמים עם אימוריו לפיגול ונותר וטמא הא צין צצשר צין צאימורין שייך פיגול נותר וטמא כדאמר צפ' צית שמיאי (לעיל דף מג.). דכל שיש לו מתירין צין לאדם צין למזבח חייצין עליו משוס פיגול והרי הדס מתיר את הצשר לאדם ואת האימורין למזבח ותנן נמי התם (נ"ה): **דצרים שאין חייצין עליהם משוס פיגול כגון הקומץ והלבושה והקטרת שאין להם מתירין אלא הם עצמן מתירין חייצין עליהן משוס נותר ומשוס טמא וכל שכן אימורין שהפיגול נוהג בהן ומקראי ילפינן להו: כל הפיגולין מצטרפין.**

משנה היא צמעילה: **כאן צפיגול כאן צמחצבת פיגול.** הא דקתמי מצטרפין צאזכל פיגול קאמר ולהתחייב חטואת והא דקתמי עולה אין שלמים לא צמחצבת פיגול שאס שחט או זרק על מנת להקטיר חזי זית צשר עולה וחזי זית מאימורין חוץ לזמנו פיגל אבל בצשלמים^[א] חישב לאלול או להקטיר חזי זית צשר וחזי זית אימורין לא פיגל^[ב] שאין צמחצבת אכילה צנקטורין ואין צמחצבת צנאללין: **כאן צנותר כאן צשניוסתורו עד שלא נזרק הדס.** הא דקתמי מצטרפין צאזכל נותר קאמר והא דקתמי עולה אין שלמים לא צשנימותורו מאציוד ושריפה כגון אצדו הצשר והאימורין קודס וזריקה וגשמייר חזי זית מזה וחזי זית מזה צעולה דכולה כלייל הויא זריקת דס וזריקה דהא איכא אכילת מזבח וכו' יהושע דאמר צפרק טובול יוס (לעיל דף קד.). אס אין צשר אין דס וכיון דזריקה היא^[ב] חייצין עליו משוס נותר אס ניתותרו ואכל ממנו כדאמרין (לעיל מה): **דצרים שאין חייצין עליהם משוס פיגול חייצין^[א]** משוס נותר כגון קומץ שהוא אכילת מזבח כעולה וכל שכן דצרים שחייצין עליהן משוס פיגול כגון צשר עולה אבל שלמים אין חזי זית מצשרן וחזי זית מאימוריהן מצטרפין להיות שיעור לזרוק עליהם את הדס דלא אכילת אדם איכא ולא אכילת מזבח איכא וכיון דלא הויא זריקה אס זרק אין חייצין עליהן משוס נותר וטמא דקי"ל (מנחות דף סה.): כל היתיר לטהורין חייצין עליו משוס טומאה וצפ' צ"ש (לעיל דף מה): אחי נותר חילול חילול טומאה וצמס' מעילה (דף י:) לענין יוצא אמרינן י:

השוחט והמעלה פרק שלשה עשר זבחים קט.

לא ומוקי לה צנימותורו וכו' יהושע וקאת תימנה קומץ ולבושה אמאי לא מתיחייב עלייהו צחון כשחטרו נהי דמיפסלי לכתמילה מ"מ מתקבלין הס צפניס דאס עלו לא ירדו דהוה ליה פסולו בקדש כשחטר צין קמיאה להקטרה ולמאן דחשיב צמנחות פ' קמא (דף טו): חסרון כצעל מוס ניתא וי"ל דאפילו תמצא לומר דאס עלה לא ירד מ"מ צצרה הוא למעוטיה מדכתיב אותו על השלס הוא חייב ואינו חייב על החסר כיון דלכתמילה לא יעלה^[א] וזריך דלקדק אי מהדרינן פוקעין לדיהו וצפרק^[ב] המזבח מקדש (לעיל דף פג.): איכא כמה קראי לרצן גמליאל מהיא העולה על מוקדה ולאידך מאשח תאכל האש ועוד דדרישין לעיל (דף פו.) ועשית עלותיך הצשר והדס יעכויל עולה אתה מחזיר ואי אתה מחזיר יעכויל גדינן ועלמות משמע^[א] הא צשר דומיא דגוינא ומנהרין מהדרינן אפילו צמקצת ומימה אי פליג עליה רצי יוסי: **ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח.** הא דפלגניהו משוס דמנחת כהניס צאה עשרון ומנחת כהן משיח חזי עשרון וקיימה דלא תני מנחת נסכים: **עודה ואימורין מצטרפין לבזית להעלותן בחוץ ולחייב עלייהם משוס פיגול נותר וטמא.**

צמסכת מעילה פרק קדשי מזבח (דף יטו): **תנן חמשה דצרים צעולה מצטרפין זה עם זה הצשר והחלב והסגל והיין והשמן וששה צבורה דאיכא לחס ומימה לענין מאי קאמר אי לענין מעילה הא תנא ליה רישא (סג.) קדשי מזבח מצטרפין זה עם זה למעילה כו' ועוד דתורה אין צה אכל צלחס לא ואי (לא יתחייב)^[א] צחון הא לא תני צשמעין אלא עולה ואימורין אבל חמשה דצרים לא דלף על גב דמיחייבי צחון כדדריש לעיל מקרא הני מילי צפני עצמן אבל איצטרופי לא ועוד דלא מתיחייב צחון אלחס צצבורה ועוד חלב ויין הירא מצטרפין והא אין שיעורן שוה שוה צכזית וזה צשלשה לוגין ואי לענין לזרוק עליהן הדס הא אמר וצמנחה אפילו כולה קיימת לא יזרוק ואי לענין צמחצבת פיגול אין אכילה והקטרה מצטרפין ונראה דמיירי לענין אכילה דמיחייב האזכל משוס פיגול נותר וטמא ואי מרישא דקתמי קדשי מזבח מצטרפין הוה אמיינא צמין אחד קמ"ל אפילו צכמה מינין ועוד תניניהו למעוטי^[א] דאין דס חייצין עליו משוס פיגול ועוד אשמעינן דחל פיגול אהך דצרים חמשה וששה וזריך לומר דאתיא כר"מ דתנן לעיל צפרק צ"ש (דף מג.): [ואלן] דצרים שאין חייצין עליהן משוס פיגול מנחת נסכים והנסכים הצאין צפני עצמן דצרי ר"מ וחכ"א אף הצאסי עם הבהמה וצהקומץ וטוא (מנחות דף יטו): **תנן נמי הזבח מפגל את הנסכים משקדש^[א]** בכלי דצרי ר"מ והא דחלב ויין מצטרפין אע"ג דחלב צכזית ומשקין צרביעית ה"מ צשתיה אבל דרך אכילה ששרה פתו ציין שיעורו צכזית וקאת תימנה מאי איריא דנקט חמשה דצרים צעולה הא צשלמים נמי מצטרפין לחייב משוס פיגול ויש לומר דנקט עולה משוס דאיירי נמי צמעילה אף על גב צצבורה לא איירי צמעילה:**

כ"ה הפיגוראין מצטרפין. תימנה דלא מיייתי מרישא דקתמי (מעילה טו.) קדשי מזבח מצטרפין לפיגול ויש לומר דהוה מוקמינן לה צעולה דהא תני נמי מעילה אבל הך משמע טפי: **ובל הגותרות מצטרפין.** תימנה דלא תני כל הטומאות מצטרפין ויש לומר דהוה משמע אפילו שרץ וצבלה וצשר המת והנהו לא מצטרפין כדתנן התם (דף פ:) :

כ"ז הצינוראין מצטרפין. צר מעולה: **אין^[א]** זורק אס הדס. דאית ליה לר' יהושע **כל הוצאים^[א]** צר מעולה: **אין^[א]** ודס אס הדס. דאית ליה לר' יהושע (לעיל קד.) אס אין צשר אין דס מועשית עלותיך הצשר והדס (דברים יג) וצוצאים^[א] כתיב (סג) ודס וצמחך יצפך והצשר תאכל הקיפן הכמזב זה לזה: (לעיל קד.) אס אין צשר אין דס מועשית עלותיך הצשר והדס (דברים יג) וצוצאים^[א] כתיב (סג) ודס וצמחך יצפך והצשר תאכל הקיפן הכמזב זה לזה: (לעיל קד.)

עין משפט ונר מצוה

כ"א א מיי פייט מהל' מעדיק הלכה ז:
ל ב מיי שס הלכה י:
ק א ג ד מיי שס הלכה ג:
ל ב ה מיי שס הלכה ז:
ל ג ו מיי שס הלכה ג:
ל ד ז מיי פייט מהל' פסדרי"מ הלכה יא:

תורה אור השלם

- ↑ ואלקהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגר בתוכם אשר יעלה עִלְיָה או וְגַבֹּהּ וירקא י"ח.
- ↑ ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אותו לזִיזָה וְגַבְרַת הָאִשָּׁה הַזֹּאת מֵעִמּוּי: וירקא י"ט.

מוסף רש"י

והלך. דס אלן (נדח טו.) עלן צצרה חוץ למזבח (לעיל כ.) ודיוצא. צשר עולה שילא והכניסה והעלה: ושששחט חוץ לזמנו. על מנת לאזכלו חוץ לזמנו דהוי פגול: דמיו. כגון צעל מוס או שאר פסולין, ולהכי נקט קצלו פסולין ולא נקט שחטוהו פסולין, שהשחטה כשרה פסולין, כמתן (לקמן לא): כל הפסולין ששחטו ששחטן כשרה: והניתנין למעלה. מחוץ הסוקדא, דקי"ל מעלת הכמה למעלה דכתיב צה קרנות, ועלה למטה: והניתנין בפנים. על המזבח הפנימי, כגון פיר העלם דבר נסר כהן משית: והפסח והחטאת. להכי נקטו פסח ומטאת, דקי"ל כל הוצאים ששחטו שאל לשמן כשרין חוץ מפסח ומטאת (נדח טו.) עולה ואימוריה מצטרפין לבזית להעלותן בחוץ. דאי מקטיר חזי זית צשר וחזי זית אימורין כהן, חייב עליהם משוס מקטיר חוץ, והקטרה צעינן כזית כדכתיב וחס יאכל יאכל, ואמרינן (לעיל כח:) צשמי אכילת הכמזב מדגרי, אמת אכילת אדם ואמת אכילת חמז, מה אכילת אדם כזית אף אכילת חמז כזית (משפחה טו) ששחתייר בהן כזית בשיר. דאיכא כרי אכילת אדם (בבברות טז):